No. 17. 1841.

VLISSINGSCHE COURANT.

Dingsdag 9 Februarij.

De Heer Thorbecke.

Onze lezers zullen zich misschien nog iets van ee artikel herinneren, [*Vliss. Court.* 10 December 184 waarin wij ons beklaagden, dat de naam van deze verdienstelijke Hoogleeraar niet voorkwam op de o overzienbare lijst der personen, met het ridderkru begiftigd; en waarin wij van een te doen voorst spraken, tot daarstelling, *door de natie*, van » ee » blijvend aandenken, aan het edele en onafhankelijk » gedrag, door den Hoogleeraar in zijne betrekking » als buitengewoon vertegenwoordiger gehouden."

Met dit ons artikel blijkt het ons, dat de heer Thorbecke indertijd niet is bekend geworden.

In ons No. van 26 Januarij ll. herinnerden wij de verdiensten van den Hoogleeraar, ook in het me dedeelen van zijn gevoelen, omtrent den eigenlijken zin en beteekenis van art. 60, [nu 59] der grondwet, en kwamen op ons boven vermeld denkbeeld terug, stellende, in eene noot, de vraag:

» *Zouden de* ONAFHANKELIJKE BLADEN *ons behulp » zaam zyn, wanneer wy eerlang een voorstel deden » om hiertoe te geraken? Wy hebben het voorstel » gereed.*"

Deze noot is nu den heer Thorbecke, door de oplettendheid van eenen *Haagschen* vriend, onder het oog gekomen, en heeft Z. H. Gel. aanleiding gegeven, ons eenen brief te schrijven, van welken wij de mededeeling, tot ons grievend leedwezen, aan onze lezers moeten onthouden, als daartoe geene vrijheid hebbende.

Het zou, zonder dit, in verband beschouwd met den tijd en de omstandigheden waarin die brief geschreven werd, eene schoone bijdrage leveren tot het bewijs voor het nageslacht, dat, onder de regering van Koning Willem II, nog *vaderlandsliefde van den echten stempel*, nog *burgerdeugd, in den waren zin des woords*, in Nederland gevonden werden. (*)

Genoeg zij het nu onzen lezers, dat de brief het verzoek in houdt, om aan het door ons geopperde voorstel -- *geen gevolg te geven*, benevens den raad: » *Laat ons de waarheid huldigen, waar wy die » zien, doch niet uiterlyke teekens van verdienste » hangen aan 't geen algemeen behoort te zyn, als » het zonnelicht.*" (†)

Deze gedachte is schoon en grootsch; – en bij de belofte, dat wij ons naar den wenk, dien zij bevat, zullen gedragen, voegen wij nog alleen, te onzer verontschuldiging voor het opperen van ons voorstel: dat wij daarbij uitgingen van de overtuiging *eenerzyds:* der bij velen in den lande gevoelde behoefte, om gedragingen en talenten, als die van Z. H. Gel., te zien *onderscheiden*, – nu wij toch eenmaal onder eenen staatsvorm leven, in welken de *onderscheiding*, als prikkel, maar tevens als belooning voor vaderlandslievende daden en de ontwikkeling van het talent, is ingeweven, en deze dan ook aan *velen* ten deel wordt; *anderzyds:* dat het den geachten Hoogleeraar tot eenige zelfvoldoening zou gestrekt hebben, de zekerheid te bezitten, dat *zeer velen* zijner landgenooten deszelfs gehouden gedrag, zijne aangewende pogingen, goedkeurden en toejuichten.

Moge nu maar de *zelfbewustheid*, volgens pligt en geweten en naar volle overtuiging gehandeld te hebben, den waardigen man ruimschoots schadeloos stellen voor het gemis dier zekerheid! – En moge de natie, in dezen nieuwen trek van zijn karakter en denkwijze, eenen nieuwen grond vinden, om hem deswege te meerder hoog te schatten en te vereeren!

Zou het te veel gewaagd zijn, aan die genen onzer vaderlandsche onafhankelijke bladen, welke vroeger aan het karakter, de denkwijze en het gedrag van den heer Thorbecke regt lieten wedervaren, te verzoeken, – ook *dezen* trek van dat karakter, van die denkwijze, door de overneming dezer weinige regelen, algemeen aan de natie te doen bekend worden?

Wij laten de beantwoording dezer vraag aan die onafhankelijke bladen zelve over.

(*) Wij zullen daarom dezen brief, als eene *reliquie*, bewaren.

(†) De geachte Hoogleeraar houde ons de overneming van deze zinsnede ten goede. Wij waren toch, zulks ter opheldering aan onze lezers verschuldigd.

De Goessche Courant.

(Vervolg en slot van No. 15.)

Onder het opschrift: » *Meerdere vryheid van onderwys*." ontvangen wij nu een artikel, in hetwelk al dadelijk gezegd wordt: » De R. Katholieken hebben denzelven; [*den wensch naar meerdere vryheid*.] » het eerst geuit; de afgescheidenen van de Gere- » formeerde kerk en hunne vrienden hebben zich al » spoedig aan hen aangesloten, en vele anderen, *door » staatkundige bedoelingen* [welke?] *geleid*, hebben » zich desgelijks bij hen gevoegd. Er is veel over » geschreven en veel over gepraat, doch veel van » hetgeen wordt aangevoerd heeft geene andere strek- » king, dan om den minder nadenkenden door de me- » nigte van zaken te verwarren en alzoo het spoor » bijster te maken."

En wat zouden die schrijvers en sprekers dan bij die verwarring van begrippen gewonnen hebben? Believe, gij, wiens blik zoo diep in de harten der menschen boort, dat gij zoo stout weg durft opgeven, wat daarin omgaat en van welke bedoelingen zij zwanger gaan! zeg ons eens, welke meerdere ondersteuning er bij » de menigte" zou kunnen gevonden worden, -- wanneer deze in de war gebragt was, omtrent hetgeen zij zou behooren te verlangen en voor te staan, -- dan wanneer haar dit regt helder en duidelijk was gemaakt?

Wel verre, dat men de aandacht der menigte van de hoofdzaak zou zoeken af te leiden, lazen wij niet één geschrift, schier niet een éénig artikel, waarin niet juist die hoofdzaak: *het lager en Godsdienstig onderwys op de scholen; door onderwyzers van dezelfde belydenis*, duidelijk werd aangewezen en door hen, welke die vrijheid inriepen of voorstonden, aangedrongen; terwijl ook juist *dit* punt steeds door de tegenpartij het hevigste werd bestreden.

De schrijver hangt nu een tafereel op van de Godsdienstgeschillen, van de verdrukkingen, in vorige eeuwen geleden, eerst door de Gereformeerden, toen de Roomschen, -- later door de Roomschen toen de Gereformeerden -- de *heerschende* gezindheid uitmaakten.

Maar waartoe nu die schets? Was *toen* het onderwijs in zoover vrij, dat ieder zijne kinderen door eenen onderwijzer van zijne eigene geloofsbelijdenis mogt laten onderwijzen?

Laat ons den schrijver-zelven hooren!

Van het *eerste* tijdperk, zegt hij: » Het onderwijs » was toen *geheel en al* in de handen van hare gees- » telijken, [de R. C.] en het Godsdienstig onderwijs » werd ook in de scholen gegeven."

Van het *tweede* tijdperk zegt hij:

» Aan alle *niet*-Gereformeerden was het geven van » onderwijs in sluipscholen op zware boeten verboden » en ten opzigte van de Godsdienst was het nog er- » ger gesteld."

Dat waren zeker tijden van onverdraagzaamheid, ongeacht er toen Godsdienstig onderwijs op de scholen gegeven werd. Doch die onverdraagzaamheid sproot niet voort, uit dit laatste, maar het verbod, om zijne kinderen te laten onderwijzen door eenen leermeester van dezelfde belijdenis, sproot voort uit de onverdraagzaamheid der kerk, welke de *heerschende* was. Dat was geene vrijheid van onderwijs, zoo als die nu verlangd wordt, -- dat was juist het omgekeerde er van; en dus die schets doet hier niets ten bewijze af: maar zou integendeel geschikt zijn, om aan te toonen, (daar steeds de zelfde oorzaken dezelfde uitwerkselen hebben,) dat diegenen, welke nu met hand en tand pogen tegen te werken, dat er gelegenheid voor R. C. ouders zal gegeven worden, ook in gemeenten, waar thans niet dan Gereformeerde onderwijzers bestaan, om de vorming der harten hunner kinderen aan R. C. onderwijzers toe te vertrouwen, -- met denzelfden geest doortrokken zijn, welke in gemelde vroegere tijdperken die vrijheid tegenging en verbood.

Nu volgt eene schoone schets van den toestand, gedurende de laatste halve eeuw, in welke aan de Maatschappij tot Nut van 't algemeen de verdiende hulde wordt toegebragt. » Die maatschappij, heet » het, heeft zich vooral het onderwijs der jeugd aan- » getrokken. Van haar is de verandering van het » schoolwezen uitgegaan, van haar het beginsel, dat » het *leerstellig* Godsdienstig onderwijs van de scholen » moest verwijderd blijven."

Die maatschappij heeft, het is ontegensprekelijk, *veel* gedaan voor de *verlichting* inzonderheid der mindere klassen; maar is zij evenzeer gelukkig geweest in hare pogingen, tot verhooging, tot vermeerdering en ontwikkeling van Godsdienstige en zedelijke gevoelens, onder *alle* klassen der maatschappij?

Zoo ja, van waar dan toch die aanhoudende klagten, over laauwheid, onverschilligheid, in het Godsdienstige ja, over toenemend *ongeloof* zelfs, bij vele hoog-verlichten? Van waar die bezwaren, dat de Godsdienstigheid en zedelijkheid bij ons volk geenen gelijken tred houden met de *verlichting* en *beschaving*? Van waar *die Prysvragen der Maatschappy zelve*, om naar de oorzaken hiervan onderzoek te doen?

Zouden die oorzaken niet welligt daarin te zoeken zijn, dat, zoo als sommigen beweren, er te weinig oogenblikken in den leeftijd der kinderen, wanneer zij het meest vatbaar zijn, om diepe en voor hun volgend leven beslissende indrukken te ontvangen, aan de ontwikkeling van hun Godsdienstig en zedelijk gevoel kunnen worden toegewijd? Wij nemen het eens aan, dat de geestelijken der verschillende Kerkgenootschappen alle ijverig en getrouw hunne gewigtige verpligtingen te dezen aanzien vervullen; dat zelfs *alle* kinderen, welke school gaan, ook op last hunner ouderen getrouw van de catechisatien gebruik maken; maar de oogenblikken, welke de leeraars aan de Godsdienstige belangen der *kinderen* kunnen toewijden, zijn toch niet menigvuldig en slechts kortstondig, en worden door zóóvele andere voorafgegaan en gevolgd, welke geschikt zijn, om de indrukken van het in die weinige oogenblikken gehoorde of geleerde te verzwakken of uit te wisschen; terwijl het dusgenaamde *algemeene Christelyke onderwys*, in de scholen, toch waarlijk op vele plaatsen, vooral bij het vermengd zijn van kinderen van verschillende gezindten, op verre na niet van dat gewigt en dien invloed op de jeugdige gemoederen kan geacht worden te wezen, als het geval zou zijn, wanneer de onderwijzers, in de daartoe bestemde scholen, door bepaalde voorschriften verpligt werden, eenig gedeelte van den schooltijd, meer bijzonder en met ernst, aan deze taak toe te wijden.

Lieden, welke zóó redeneren, zouden, naar ons inzien, wel eens zeer gemoedelijk kunnen zijn, in plaats van, zooals men hun te laste legt, van kwade oogmerken zwanger te gaan.

Maar ook aan *hen* zouden wij geenen dwang over *anderen* willen toestaan; wij zouden hun slechts de vrijheid willen laten, om *hunne* kinderen zóódanig te doen onderwijzen, als zij vermeenden, aan dezer Godsdienstige en zedelijke ontwikkeling, en bijgevolg aan hun toekomstig levensgeluk, meest bevorderlijk te zijn.

En wat nu betreft de schoon gekleurde schilderij van de verdraagzaamheid en broederlijke liefde, tusschen de belijders van verschillende geloofsleer, in het eiland Zuid Beveland, het verraadt naar ons inzien weinig schranderheid of onpartijdigheid, daar, waar van *algemeene* belangen en maatregelen de rede is, niet verder rond te zien, dan den meer engen kring, in welken men zich beweegt.

Immers, wilde de schrijver onpartijdig zijn, dan moest hij ook hebben opgemerkt, dat de door hem zoo hoog geprezene bepalingen op het onderwijs niet allerwege met gelijke kenteekenen gepaard gaan, [dat toch de meerdere verdraagzaamheid, bij de ouderen van jaren, alleen of hoofdzakelijk het gevolg zou zijn van het stelsel van *onderwys*, durven wij altans nog geenszins als bewezen aannemen,] maar b. v. indertijd een der gewigtigste grieven van de Belgische bevolking hebben uitgemaakt, zoodanig, dat velen van meening zijn, dat, ware *hierin* in tijds wijselijk voorzien, de vaneenscheuring van het Koningrijk der Nederlanden nimmer zou hebben plaats gevonden. – En niet België *alleen* achtte zich er door gekrenkt, neen, ook een groot aantal bewoners van ons tegenwoordig rijk vinden er alles behalven aanleiding in, om over de bestaande Christelijke verdraagzaamheid te juichen, en wenschen *andere* bewijzen van die verdraagzaamheid te ontvangen, om te kunnen gelooven, dat men waarlijk in broederlijke

liefde en eendragt leven wil, en men aan alle Godsdienstige gezindheden gelijke bescherming wil verleenen. En dit alles, nadat toch reeds de halve gouden-eeuw van het onderwijs is voorbij gegaan, en een nieuw geslacht daaronder tot rijpheid is gekomen.

Het eiland Zuid-Beveland, alleen, kan dus hier geen bewijs leveren, waar zulke afdoende tegenbewijzen van elders kunnen ontleend worden.

Doch de schrijver heeft nog een ander argument. Hij vreest de verwijdering der burgers van elkander door de meerdere vrijheid van het onderwijs. » Zal » niet iedere gezindte trachten, in dezelve scherp te » doen uitkomen wat haar van anderen scheidt, en aan » de jeugdige gemoederen in te prenten, *wat haar » voor altyd van de andere verwyderd moet houden* ? » En hoe weinig is er noodig, om de vlammen te » doen uitslaan, waar vele ligt ontbrandbare stoffen » voorhanden zijn ?"

Wij meenden, dat het oogmerk was, om den kinderen Godsdienst te doen onderwijzen.

Volgens den schrijver zou men ongeveer beoogen, *vyandschap jegens den naasten* te onderwijzen: dit is alles behalven gelijkluidend.

Maar waarom dit van de *onderwyzers* te veronderstellen, wanneer de *geestelyken* van verschillende belijdenis thans in broederlijke eendragt leven? En waar die eendragt *niet* bestaat, zal daar het leeren lezen, schrijven en rekenen der kinderen, onder eenen onderwijzer van eene andere geloofsbelijdenis, de geestelijken weerhouden, vijandige gezindheden, bij ouderen *en* kinderen, jegens andersdenkenden op te wekken? Zal het halsstarrig weigeren eener vrijheid, die zij niet maar voor zich alleen, maar *voor allen* inroepen, als een geschikt middel te beschouwen zijn, om hen hunne vijandige gezindheid te doen afleggen? Of moet men veeleer vreezen, dat deze tegenstand, het gevoel van in zeer teedere en heilige regten gekrenkt te worden, nog zal verhoogen, en dat eerlang de misnoegdheid en opgewondenheid het hoogste toppunt zullen bereiken; en wat dan?

Alweder vaneenscheuring, alweder stroomen bloeds vergieten? en bij het einde de vrijheid toch toestaan, die men vroeger geweigerd had?

En wat vreest men toch? Kunnen dan de Protestantsche herders niet even getrouw voor hunne kudden zorgen en waken, als de R. C. herders, voor de hun aanbetrouwde? Of vreest men, dat dit te veel inspanning te veel hoofdbreken kosten zou? Zijn de gronden, op welke de Protestanten *Protestanten* zijn, zóó zwak, dat men, bij gelijke vrijheden aan wederzijden, voor de laatsten gevaar zou zien? Is daaren boven de grondwet, zijn de wetten niet daar, welke een ieder in zijne vrijheid van Godsdienstige begrippen beschermen, en elk Kerkgenootschap verpligten, zich te houden binnen de palen van gehoorzaamheid aan de wetten van den Staat? Of vreest men, dat de Koning, de regering, de wetgevende magt zouden verzuimen, hunnen pligt te doen, wanneer het bleek dat de verleende vrijheid *misbruikt* werd, om op de regten, de belangen van anderen inbreuk te maken, of de orde en de rust in den Staat te verstoren?

Het herinneren overigens aan, — en oprakelen van, — oude veten en verdeeldheden, zoo als de schrijver verder doet, komt ons allerongeschiktst voor, ter bevordering van dien geest van verdraagzaamheid en broederlijke liefde, op welken hij toont, zulk eenen hoogen prijs te stellen.

Dat de Zeeuwen tot zinspreuk zouden gehad hebben: *liever Turksch dan Paapsch*, is ook, zoo wij meenen, onjuist: wij lazen steeds: » *liever Turksch dan » Spaansch.*"

Ten slotte staat hij nog stil bij het bezwarende, om zooveel afzonderlijke scholen te bezitten, als er in iedere plaats verschillende gezindten bestaan. Hier loopt weder een groot deel *consequenti-makery* onder: — omdat de wet, zoo zij goed wordt ingerigt, geenszins het leerstellige Godsdienstig onderwijs op ALLE scholen *verpligtend* zal maken, maar slechts *vrgheid* geven, dat het in daartoe opgerigte of aangewezene scholen gegeven worde.

Er zal dus steeds gelegenheid bestaan, voor ouderen van eene gezindheid, welke geene afzonderlijke school in de gemeente heeft, om hare kinderen naar eene school te zenden, waar dat leerstellige onderwijs *geen* plaats heeft; of ook, daar, waar het plaats vindt, hunne kinderen, voor *dien* tijd, de school te doen verlaten, voor zoover zij daarvan schadelijke gevolgen voor deze mogten vreezen.

Er zou dus wel degelijk een uitweg bestaan, tusschen de twee kwaden, door den schrijver opgenoemd: » Of » de kinderen verstoken laten van alle onderwijs, of » ze wagen aan de kans, om in hunne hoogste be» langen benadeeld te worden."

En hiermede stappen wij nu van dit onderwerp af.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN;

(Vervolg van pag. vorige.)

Voorts zullen in deze opneming worden begrepen zoodanige gebouwen welke eene andere bestemming mogten hebben verkregen, zoo als fabrijken, trafijken, pakhuizen en bouwschuren enz. welke tot woonhuizen zijn ingerigt, gelijk mede de gebouwen welke tot publieke einden gediend hebben; en aan particulieren zijn overgegaan zoo als kazernen, tuighuizen, gemeente- heimraad of polderhuizen, akademie-gebouwen als an derzints, de armenhuizen en andere gebouwen of gestichten ad pios usus, welke tot andere einden gebezigd of niet meer door armen gratis worden bewoond, enz. en omgekeerd daarentegen, zullen bij de opneming niet in aanmerking komen, veranderingen welke moeten beschouwd worden minder van beteekenis te wezen of die slechts tot verfraaijing dienen zoo als: het vernieuwen van eene pui of benen gevel de aanbouw van een uitstek of balkon, het aanleggen van hofkassen (geene oranjerien) zijdelings het plaatsen van een schilhuisje of tuinhuisje het vernieuwen of vermeerderen van deuren en vensters en dergelijke. — Overigens spreekt het van zelve dat niet alleen moet worden opgenomen de geheele of gedeeltelijke slooping der gebouwen maar ook derzelver geheele of gedeeltelijke vernieling door brand, storm watervloed of andere rampen, mits zij daardoor eene schade van ten minsten een vijfde van derzelver waarde hebben ondergaan.

Het zoogenaamde verval (deteoratie) der gebouwen ten gevolgen van het niet behoorlijk onderhouden derzelve zal niet in aanmerking worden genomen.

D. Dat alle minder belangrijke veranderingen, dan die bij Lid *C.* genoemd en alle verbeteringen (amelioratie) of verval der gebouwen niet in de jaarlijksche opneming begrepen in aanmerking zullen komen, bij de eventuele algemeene herziening van het kadaster der gebouwde eigendommen welke volgens de Wet van 5 frimaire 7 jaar, artikel 62, om de tien jaren geschieden moet.

Dat hiervan echter zijn uitgezonderd de gevallen dat het veretesen van het inwendige plaats heeft, tevens met eene vergrooting of uitbreiding des gebouws als in welke gevallen de bedoelde verbeteringen, ook bij de jaarlijksche opneming in aanmerking moeten worden genomen.

Bij vertimmeringen die volgens de Wet van den 28 Maart 1828 (Staatsblad No. 87), in den driejarigen vrijdom vallen zal het geheele gebouw bij nieuw klassement in zoodanige hoogere klasse worden gebragt als het geheel der verbeteringen zal bevonden worden mede te brengen.

E. Dat bij de bepaling der belastbare opbrengst, men vooral zorgen voor het behoud van de evenredige klassering en begrooting der gebouwen en in geen geval zal afwijken van de beginselen deswege bij de daarstelling van het kadaster gevolgd, in het bijzonder zullen de ambtenaren letten op den meerderen aftrek voor de fabrieken, trafieken en pakhuizen, wegens verval en kosten van onderhoud en herstel toeges aan, voorts ook daarop, of deze panden het woonhuis al dan niet een gebouw uitmaken; alsmede op het bestaande verschil tusschen een fabriek of trafiek en eene eenvoudige werkplaats, en in een woord op alles wat ter zake in aanmerking behoort te komen.

F. Dat is geen geval eene voorloopige klassering of begrooting zal behoeven plaats te hebben zullende het ten aanzien der gebouwen welke vallen in de termen van vrijdom van grondlasten of van verhooging van den aanslag in dezelve voldoende zijn, dat dadelijk alleen worde opgenomen de aard der plaats gehad hebbende veranderingen volgens de onderscheidingen in de wetten voorkomende en derhalve bewezen in welke der tijdvakken van vrijdom, het gebouw moet geacht worden te vallen, mitsgaders het jaar van het ophouden des vrijdoms.

Dat de nadere opneming en begrooting derzelve moet geschieden in het jaar voorafgaande aan dat waarin de toegekende vrijdom verstrijkt.

G. Dat ingeval bij veranderde bestemming der gebouwen grond gevende tot een klassement of veranderd klassement, tevens aan of bijbouw plaats heeft waarvoor een driejarige vrijdom moet worden genoten, zal dadelijk alleen de veranderde bestemming met de veranderingen en verbeteringen ten gevolge daarvan aan het gebouw aangebragt, in aanmerking komen, en de bij- of aanbouw later worden opgenomen invoege als aan het slot van lett. F gezegd.

H. Dat het genot der bedoelde vrijdoms aan de belanghebbende wordt toegestaan zonder dat door hen tot verkrijging daarvan eene voorafgaande verklaring volgens het voorschrift vervat in de circulaire van den 5 Januarij 1834 No. VI, opgenomen in het besluit van den 1 September 1834 (Provinciaal blad No. 64) ingezonden of aangifte deswege gedaan wordt.

Dat de belanghebbende eigenaren zoo spoedig doenlijk zullen worden verwittigd zoo van den termijn des vrijdoms aan hen toegekend, als van de klassering der gebouwen, en zulks bij eenvoudige toezending aan hen van eene kennisgeving voor 's Rijks rekening te drukken, en zal daardoor komen te vervallen de nederlegging der stukken bij het Plaatselijk Bestuur gelijk die vroeger was voorgeschreven.

Ingeval van bezwaren van de zijde der belanghebbenden tegen de klassering, zal worden gehandeld op den voet en de wijze, vermeld in de circulaire van den 6 Mei 1834 No. 97 Lid E. en F. van Art 1 van evengenoemd besluit, ten aanzien der ongebouwde eigendommen.

I. Dat van de plaats gehad hebbende veranderingen en verleende vrijdommen hiervoren vermeld, in de daartoe betrekkelijke registers bij de bewaringen van het kadaster en in de gemeente voorhanden, de vereischte aanteekeningen zullen geschieden.

K. Dat de bepalingen in Lid. A. B. dezer omschreven en voor zoo veel betreft de kennisgeving aan de belanghebbende in Lid H. bedoeld, mede van toepassing zijn op de ongebouwde eigendommen.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse waar zulks gebruikelijk is, te geschieden, mitsgaders in de Staats Courant geplaatst.

Vlissingen, den 2. Februarij 1841.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,

A. VAN DER SWALME.

Ter Ordonnantie van Hun Edel Achtbare,

S. VAN DER SWALME,

Secretaris.

Nieuwstijdingen.

ENGELAND.

LONDEN, den 2. Februarij. *James Hatfield*, die in September 1802 op *George IV.* met een pistool geschoten had, en door de Jurij, als krankzinnig, was veroordeeld om in een gekkenhuis te worden opgesloten, is den 23 Januarij, in den ouderdom van 69 jaren overleden. Van die 69 had hij er dus nagenoeg 40 voor gek versleten.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 2. Februarij. Uit Aurillac schrijft men dat de sneeuw op sommige wegen 5 metres hoog ligt, en dat reeds verscheidene reizigers door de koude en sneeuw zijn omgekomen.

— Te Sevilla, in Spanje is onlangs eene non overleden in den ouderdom van 109 jaren.

— De Kamer der Gedeputeerden, heeft in hare voortgezette zitting van gisteren, het geheel der wet op de bevestiging van Parijs, met de groote meerderheid van tweehonderd zeven dertig tegen honderd twee en zestig stemmen, aangenomen.

— In het *Journal du Havre* leest men het volgende: Er [...] dezer dagen eene zonderlinge vergiftiging plaats gehad. [...] markt werden namelijk twee zeeschildpadden aangebragt, [...] vervolgens *en détail* verkocht zijn. Die lieden, die er mocht[...] van gegeten hebben, zijn binnen de 24 uren door eene [...] van cholera aangetast geworden; 38 mannen, vrouwen en [...] deren zijn er reeds aan gestorven, 40 andere liggen nog ge[...] lijk ziek.

BELGIE.

BRUSSEL, den 2. Februarij. Uit Luik meldt men van [...] 1 Februarij dat *Rubens* standbeeld thans geheel voltooid, en [...] gieten geslaagd is. Na eerst eenige dagen te Luik ten toon[...] staan te hebben, zal dit kunststuk onmiddellijk naar Antwe[...] vertrekken, waar het zoowel de naam van den Beeldhou[...] *Geefs*, als van den Bronsgieter *Ruekens* tot duurzamen roem [...] strekken. Vooral het gewaad des Schilder zijn mantel en kl[...] doen een schoon effect, en schijnen op den wind te fladder[...]

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 5. Februarij. Naar men verneemt he[...] de heer mr. *L. C. Lusac*, lid van de Tweede Kamer der S[...] ten-Generaal, bedankt voor de vereerende betrekking van [...] van den Raad van State, waartoe hij dezer dagen door Z. [...] is benoemd, en dat wel, naar men zegt, vooral op grond, [...] hij de gelijktijdige waarneming van beide die betrekkingen [...] onvereenigbaar houdt, en in dien tweestrijd de voorkeur g[...] aan het behoud van het lidmaatschap der Tweede Kamer. [...] voegt er bij, dat Z. M. den heer *Lusac* thans zou benoe[...] hebben tot staatsraad in buitengewone dienst, welke waard[...] heid hij reeds zou hebben aangenomen. Gemelde heer is g[...] teren in deze residentie geweest, en in een langdurig gehoor [...] Z. M. den Koning toegelaten.

AMSTERDAM, den 4. Februarij. Naar men van goederha[...] verneemt, zou de heer *Frets* (uithoofde zijner menigvuldige wer[...] zaamheden als president der arrondissements regtbank te Rott[...] dam) zijn ontslag als lid van de Tweede kamer der Staten-G[...] neraal hebben gevraagd.

— Bij den Hoogen Raad der Nederlanden is de uitsraa[...] in de zaak van den *Tolk der Vrijheid*, welke op den 2 de[...] bepaald was, tot den 16. dezer verdaagd.

— In het *Handelsblad* van den 2. dezer leest men eene a[...] vertentie van de vreemdste soort. Er wordt namelijk een o[...] ongeboren kraamkind te koop aangeboden, d. i. men biedt *f* [...] à *f* 5000 aan kinder ooze lieden, *hoe verder hoe liever van H[...] land*, die in eene der aanstaande zomermaanden een jong kin[...] met de gemelde som, *als het hunne* willen aannemen.

MIDDELBURG, den 5. Februarij. Wij vernemen, dat [...] wege Z. M. aan de ongelukkige weduwe te Breskens, die m[...] dertien kinderen is overgebleven, waarvan het jongste het aa[...] zijn ontving op 's vaders begrafenis, eene som van *f* 100 is ui[...] gereikt; zijnde die som ten gemelde einde gisteren bij den he[...] gouverneur ontvangen.

De ondergeteekende mag op nieuw dankbare melding maken, dat bij hem, voor de ongelukkige Weduwe met *dertien* kinderen te Breskens, op gisteren is ontvangen, uit de Collecte der Hervormde Kerk bij de Avond-Godsdienst, eene gift van *f* 2.

Bij de meerdere strengheid van het saizoen, neem[...] hij de vrijheid de behoeften dier Weduwe en talrijk[...] kroost, welke zoo dringend zijn, bij vernieuwing aan de bekende liefdadigheid van alle zijne weldenkende Stad- en Landgenooten aan te bevelen.

VLISSINGEN, 8 Febr. 1841. S. VAN LEEUWE[N]

Stand der Thermometer volgens FAHRENHEIT.

			's morg. 8 ure.	's nam. 1 ure.	's av. 10 ure
Zaturdag	6	»	18°	21°	17°
Zondag	7	»	14°	20°	17°
Maandag	8	»	21°	25°	

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 8 Februarij.

De Allard, kapitein Lund, in onze vorige gemeld is, niet in de haven gekomen, maar naar Zee gezeild.

Marchina, H. F. Mulder; Elisabeth, J. Krieger, beide van Antwerpen naar Hamburg, zijn wegens het drijfijs binnen de haven gekomen.

Advertentien.

*** Die iets te vorderen hebben van, of verschuldigd zijn aan den Boedel van wijlen den Heer *JOHN FAGG*, gewoond hebbende en overleden te Vlissingen, den 9 Februarij 1840, gelieven daarvan opgaaf of betaling te doen, ten Sterfhuize in de Nieuwstraat, Wijk H. No. 281, vóór, of uiterlijk op den 20 dezer maand Februarij.

*** Diegenen, welke vermeenen mogten eenig regt te hebben, tot- en iets verschuldigd te zijn aan-, of te vorderen te hebben, van de onbeheerde Nalatenschap van *ANTHONIUS DANKERS*, in leven, Beeldhouwer, bij 's Rijks Marine te Vlissingen, en aldaar overleden den 12 December 1840, worden verzocht zich, uiterlijk vóór of op den 15 Maart aanstaande, aan te melden bij den ondergeteekenden, door de Arrondissements-Regtbank te Middelburg tot Curator over gezegde Nalatenschap benoemd.

VLISSINGEN, den 8 Februarij 1841.

Mr. S. VAN DER SWALME.

Advocaat.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.